Φιλιππουπόλεως ἐπιγραφαί

Ἡ ἡμετέρα ἀρχαιολογικὴ ἐπιστήμη [illegible] ἵνα 1. Μέλλει
μοι ἀναλόγως ἔχει, ὅπως παρουσιάσω ὑμῖν εἴδησιν περὶ Ἑλ. Φ. Σ.
τῶν ἐπιγραφῶν Θρᾴκης καὶ Κερκίνου ἃς ἐκοινοποίησαν Τ. Δ. σ. 167
τῷ Συλλόγῳ δύο τῶν ἀντεπιστελλόντων αὐτοῦ μελῶν ὅτι ἐν
Φιλιππουπόλει διαμένων κ. Β. Σκορδέλης καὶ ὁ ἐν [illegible]
ἑδρεύων ἰατρὸς κ. Ν. Λαμπινος (1) θαρρῶν δὲ ὅτι ἡ ἡμε-
τέρα ἐπιστήμη λαμβάνει τὴν ἀφορμὴν ἵνα ἐπαυξήσῃ
τὴν διαφορὰν ταύτης [illegible] δὲ μετὰ ὅσης [illegible] ἐπ-
ιτείου μοι ἡ ὑπόθεσις. Ὁ κ. Σκορδέλης ἔλαβε τὴν
εὐτυχῆ ἰδέαν τοῦ συνάψαι εἰς μίαν μόνην συλλογήν, τῷ
Συλλόγῳ προσενεχθησομένην οὐ μόνον τὰς ὑπ' αὐτοῦ ἐν Φιλιπ-
πουπόλει καὶ τοῖς περιχώροις αὐτῆς ἀνακαλυφθείσας ἐπιγραφὰς
τῆς Θρᾴκης, ἀλλὰ καὶ ὅσας πρότερον ἄγνωστοι ἐν ταῖς
χώραις ταύταις ἦσαν ποτε, ἐξ ὧν αἱ πρῶται ἐδημο-
σιεύθησαν ἤδη ἐν τοῖς [illegible] τοῦ [illegible]. ~~Αθ~~
Albert Dumont καὶ ἐν τῇ Πανδώρᾳ. Ἡ συλλογὴ
αὐτή, ἐξαιρέσει τῶν ὀλίγων ἐπιγραφῶν Βυζαντινῆς
ἐποχῆς, ἀπαρτίζεται ἐκ [illegible] περίπου ἐπιγραφῶν, ὧν
αἱ πλεῖσται εἶναι Ἑλληνικαί. Σκοπὸς ἐκ τούτων ταύτας
διαιρέσεις καὶ [illegible] διακεκριμένας αὐτὰς τοῦ ἀποσταλῆ-
ναι τὴν [illegible], καθ' ἣν [illegible] ὑπὸ τοῦ κ. Σκορ-
δέλη, προσεκτικῶς [illegible] πρὸς διευκόλυνσιν τῆς [illegible]
καὶ [illegible] [illegible] [illegible] εἰς τρεῖς κατηγορίας, ὧν
ἡ πρώτη [illegible] ἐξ ἐπιγραφῶν ἱστορικῶν, ἡ δευτέρα

Φιλιππουπόλεως ἐπιγραφαί.

ἡ ἐπιγραφῶν ἀναδημοσιευθεισῶν καὶ ἡ τρίτη ἡ ἐνταῦθα [illegible] Μεταξὺ τῶν ἐκ μόνον ἱστορικῶν ἐπιγραφῶν [illegible] [illegible] προσηλωμέναι τῆς μεταφορᾶς τοῦ Θρακικοῦ βασιλείου εἰς ἐπαρχίαν Ῥωμαϊκήν. Ἡ ἀρχαιοτέρα τούτων ἀνάγεται εἰς τοὺς χρόνους τῆς βασιλείας Ἀντωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς καὶ ἡ νεωτέρα εἰς τοὺς τοῦ Γορδιανοῦ Γ'. Αἱ πρῶται εἰσὶν [illegible] [illegible] βεβαιοῦσαι ὅτι ἡ πόλις τῶν Φιλιππουπολιτῶν, ἥτις ὑπῆρξεν ἡ Μητρόπολις τῆς ἐπαρχίας Θρᾴκης, κατέστη ἡ ἕδρα τοῦ Ῥωμαίου διοικητοῦ.

Ἡ πρώτη εὑρέθη ἐν Χοσάρτσκι παρὰ τὴν ἄνω [illegible] εἰς Φιλιππούπολιν [illegible] ἀπὸ 21 χιλιόμετρα μακρὰν τῆς Παζαρτζικίου. Ἀνάγεται εἰς τοὺς χρόνους τοῦ Ἀντωνίνου, βασιλεύσαντος ἀπὸ τοῦ 138-161 μ.Χ., καθὰ καὶ ἡμεῖς λέγομεν [illegible] περὶ αὐτῆς, οὐδὲν ἄλλο ἐνδιαφέρον προσφέρει ἢ μάλιστα καθ' ἣν περίστασιν τὸ μάρμαρον ἐφ' οὗ ὑπάρχει ἐγκεχαραγμένη, τὸ ὁποῖον [illegible] ῥωμαϊκὸν μιλιάριον. Ἀλλὰ δύναται [illegible] [illegible] ἐπὶ τὸ [illegible] [illegible] [illegible] μικρὸν ὑπάρχει γεγραμμένη διὰ τῆς [illegible] ~~[illegible]~~ ἡ αὐτὴ τοῦ Ι, [illegible] τοῦ ῥήματος [illegible] μόνον ἡ κατάληξις ΟΥ σώζεται, ὅθεν ἐπετρέψατε ἵνα [illegible] περὶ τούτου καὶ [illegible] τὸ ἄλλο [illegible] ἐπιγραφῆς ἢ τὸ [illegible] [illegible] πρὸς [illegible] διατήρησιν τοῦ [illegible] [illegible].

Ἡ δευτέρα ἐπιγραφή, ἥτις ἄλλοτε ἐφυλάττετο ἐν τῷ ναῷ

Φιλιππουπόλεως ἐπιγραφαί.

Ἐπὶ ἁγίας Παρασκευῆς ἐν Φιλιππουπόλει, ἐχαράχθη εἰς ἀνάμνησιν τῆς νίκης ἣν ἤρατο οἱ δύο αὐτοκράτορες Μάρκος Αὐρήλιος Ἀντωνῖνος καὶ Λούκιος Αὐρήλιος Οὐῆρος, υἱοὶ θετοὶ τοῦ Ἀντωνίνου, οἵτινες μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ κατέλαβον ὁμοῦ τὸν θρόνον. Ἡ ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ταύτῃ ἀποδιδομένη αὐτοῖς προσηγορία Ἀρμενιακῶν, ὡς καὶ οἱ τίτλοι Παρθικός, Μηδικὸς καὶ Μέγιστος ἀπενεμήθησαν αὐτοῖς ἀπὸ τῆς Συγκλήτου πρὸ τοῦ θριάμβου αὐτῶν μετὰ τὴν (κατὰ τὸ 165 μ.Χ.) ἧτταν τοῦ βασιλέως τῶν Πάρθων Βολογέσου Γ΄. Τὰ πολλὰ αὐτῆς [illegible] παροράματα καὶ [illegible] γράμματα, ἐν αἷς ἀπομιμοῦνται αἱ λέξεις Φίλιππος, [illegible] καὶ Ἀρτεμισιάδι, οὐκ ἐπιτρέπουσι τὴν διόρθωσιν τοῦ κειμένου.

Ἡ πρώτη ἐπιγραφή, καίτοι φαίνεται οὖσα τῆς αὐτῆς ἐποχῆς, [illegible] χρονολογικὸν ἐν ἐλλείψει τοῦ ἐπωνυμικοῦ Φιλίου τοῦ [illegible] τὸ ὄνομα, [illegible] προσώπου τοῦ [illegible], ἠδύνατο βοηθῆσαι ἡμῖν ὅπως ὑπολογίσωμεν τὰς διατάξεις ταύτας [illegible] [illegible], καθ' ὅσον μνημονεύει τῆς οἰκοδομῆς, ἢ ὁ ναὸς τοῦ Μαξίμου Ἄθλος [illegible] τῷ Ἀρτεμισιάδι. Ἀλλ' οὐκ ἔχει οὐδεμίαν παρέχει βοήθειαν, τοὐναντίον δὲ [illegible] τὴν ἀμηχανίαν αὐξάνει διὰ τῆς προσθήκης τοῦ ἐπιθέτου [illegible] εἰς τὸ Ἀρτεμισιάδι. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν λέξιν [illegible] καὶ ὁ Boeckh ἤδη διόρθωσε καὶ [illegible] φρονῶ ὅτι αὕτη ἐννοεῖ τά δ.

Φιλιππουπόλεως ἐπιγραφαί.

παρὰ Ῥωμαίοις καλούμενα lectisternia, ὅτε οἱ Ἕλληνες δὲ καὶ Ῥωμαῖοι ἐχρῶντο ἐν ἐπισήμοις πανηγύρεσι πρὸς τὸ κατακλίνειν ἐπ' αὐτῶν τὰ ἀγάλματα τῶν θεῶν, πρὸς οὓς προσεφέροντο αἱ θυσίαι καὶ τὰ ἀρωμα[illegible], τιθέμενα κατ' ἐνώπιον αὐτῶν καὶ παρασκευασμένης τραπέζης, ὥσπερ οἱ θεοὶ ὄντως ~~[illegible]~~ μετελάμβανον. Κατὰ τὴν προαναφερθεῖσαν ῥωμαϊκὴν ἐπιγραφὴν Ἄντιος Μάξιμος κατεσκεύασεν ἐκ τῶν ἰδίων τοῦ [illegible] σὺν τοῖς ὑποδήμασιν αὐτοῦ [illegible] Φλαβίου Εὐδαίμονος τοῦ Φλαβιανοῦ.

Ἡ προσηγορία Γερμανικός, ἀποδιδομένη τῷ Μάρκῳ Αὐρηλίῳ ἐν τε τῇ [illegible] καὶ τῇ [illegible] κειμένῃ καὶ ἡ παράλειψις τοῦ ὀνόματος τοῦ συνάρχοντος αὐτοῦ Λ. Αὐρηλίου Οὐήρου, πείθει ἀποδεῖξαι ὅτι ἐχαράχθη αὕτη [illegible] τὸν θάνατον τοῦ [illegible] συμβάντα τὸ 169. Πράγματι, Μάρκος ὁ Αὐρήλιος περιεβλήθη τὴν [illegible] ταύτην προσηγορίαν μετὰ τὰς νίκας ἃς ἐν ἔτει 172 μ.Χ. ἤρατο κατὰ τῶν Μαρκομάννων, ἐθνῶν τοῦ μαχιμωτάτων τῆς Γερμανίας. Ἡ λατινικὴ ἐπιγραφή, προσθεῖσα Μάρκου τοῦ Αὐρηλίου τὸ ὄνομα [illegible] ὅτι ὁ πραιτωριανὸς ἔπαρχος Αἰμιλιανός, ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Αὐτοκράτορος [illegible] [illegible] τὴν [illegible] τῆς Φιλιππουπόλεως. [illegible] ἑλληνικὴ ἐπιγραφή, ἥτις [illegible] ἐστὶ βεβα-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

μενα, σαφῶς ἐν τῷ ~~[illegible]~~ ἐλλείποντι αὐτῆς μέρει συμπληρώσεως τῆς καθαρευούσης ταύτης. Ἀναγινώσκεται ἐπί τοῦ περισωθέντος μέρους τὸ ὄνομα τῆς Φιλιππουπόλεως, καὶ ἡ λέξις δαπάναις αὐτῆς, ὡς καὶ τά ὑπό τοῦ θείου Αὐρηλίου Ἀντωνίνου Σεβαστοῦ Γερμανικοῦ τοῦ ἠγαπημένου ὑπὸ παντὸς τοῦ ἔθνους. Ἐπειδή τῆς ὑπ' ἀριθμόν 5 ἐπιγραφῆς αἱ δύο γραμμαί αὗται συμπληροῦσιν τά ὀνόματα καὶ ἐπώνυμα τοῦ αὐτοκράτορος, ἐπί πολύ ἀμυδραί, δυσχερῶς ἀποβαίνει ἡ συμπλήρωσις τοῦ κενοῦ τούτου, ἡ καὶ ἱστορία διδάσκει ἡμᾶς, ἐπί τῆς βασιλείας τίνος ὁ Οὐέτιος, Τουβίκιος ἔπραξε τά τῆς ὑπατείας ἐν Θρᾴκῃ. Οὐδέν ἰδιαίτερον παρέχει αὕτη, εἰμὴ τὸν τίτλον τὸν τῆς οἰκουμένης δεσπότου, ὃν ἀπονέμει τῷ αὐτοκράτορι τούτῳ ἡ Φιλιππούπολις οὐχὶ συνήθη χρῆσιν ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς ὄντα. Ἡ ἕκτη ἐπιγραφή, ἧς τὴν ἀρχὴν ὁμοίως ἀπέκοψαν [illegible], ἀφιεροῦται τῷ αὐτοκράτορι Μάρκῳ Ἀντωνίῳ Γορδιανῷ τῷ Γ' βασιλεύσαντι ἀπό τοῦ 238–244, καὶ τῇ συζύγῳ αὐτοῦ ~~τῆς~~ ~~[illegible]~~ Φουρβίᾳ Σαβινίᾳ Τραγκυλλίνᾳ, θυγατρί τοῦ ἐνδόξου στρατηγοῦ Μισιθέως. Τῇ βοηθείᾳ τῶν ἐπί τῶν [illegible] τοῦ αὐτοκράτορος ταύτης ἐπιγραφῆς κατωρθώθη ἵνα ἀποπληρώσω τὰ ἐλλείποντα, ἅτινα ἀπαντῶσιν ἐν τῷ ἀντιγράφῳ τοῦ Κ. Β. Σκορδέλη. Τὸ ὄνομα δὲ τοῦ κυβερνήτου τῆς Θρᾴκης [illegible] φαίνεται ὅτι παρεγράφη ὑπὸ τοῦ ἀντιγραφέως· διότι ἐξ ἄλλου λατινικοῦ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ἐπὶ τόπου. Ἴσως ἠδύνατό τις ἀνακαλύψῃ ἄλλο διὰ τῆς Potentianus. Ἡ σκάφη, ἐξ ἧς [illegible] ἐκχαραγμένη ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη, ὑπεβάσταζε προδήλως τὸ ἄγαλμα τῆς λιθογραφίας. Σημειωτέον δὲ ὅτι ἐν τῷ κοιμητηρίῳ, παρὰ τῷ χωρίῳ Ἀρτάκῃ δύο στήλας μεγάλας πρὸς δυσμὰς τῆς [illegible] [illegible] [illegible] τοῦ Σίβρυ.

Αἱ ἀναθηματικαὶ ἐπιγραφαὶ ἢ χαριστήρια αἱ παρὰ τὴν ἡ. Σ. ἀποσταλεῖσαι, εἰσὶ πολλῷ [illegible] σπουδαιότεραι ἢ αἱ προηγηθεῖσαι. Ὑπῆρξαν ταῦτας τὰς δύο μέρη, ἐξ ὧν τὸ μὲν [illegible] καὶ [illegible] [illegible] [illegible] ἐν θραύσματι [illegible]. Τὸ [illegible] μέρος [illegible] ἐξ αὐτῶν ἐπιγραφῶν, τῶν ἑξῆς:

Αριθ. 9. ΚΥΡΙΩ ΔΙΙ

Αριθ. 13, ΚΥΡΙΑΙ ΗΡΑ ΑΡΤΑΚΗΝΗ ΕΥΧΗΝ.

Αριθ. 37. ΚΥΡΙΩ ΔΙΙ ΚΑΙ ΗΡΑ ΒΕΙΘΥΣΑΥΛΟΥ .. Η
ΑΛΚΕΣΤΗΣ ΑΣΚΑΝΙΟΥ. . . ΑΔΑΛΑ ΕΥΧΗΝ.

Αριθ. 51. ΚΥΡΙΩ ΑΠΟΛΛΩΝΙ.

Αριθ. 48. ΗΡΑΚΛΗΣ.

Αριθ. 55. ΚΥΡΙΩ ΘΕΩ ΕΠΗΚΟΩ ΑΠΟΛΛΩΝΙ ΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Αριθ. 54 ΘΕΟΙΣ ΔΙΟΣΚΟΡΟΙΣ ΑΥΓΑΖΩΝ ΥΠΕΡ ΕΑΥΤΟΥ ΚΑΙ
ΤΩΝ ΙΔΙΩΝ ΕΥΧΗΝ.

Αριθ. 24. ΘΕΟΙΣ . ΚΑΤΑΧΘΟΝΙΟΙΣ.

Πάντα [illegible] [illegible] προσδοκῶ ὅτι [illegible] [illegible] καὶ θραυστὰ διάφορα ἀναθηματικὰ ἐπιγραφων ἐγκαθίστανται καὶ τινὲς καθιερωθεῖσαι τῷ Ἄρει, τῷ Διονύσῳ, οὗ τὸ [illegible] εὑρίσκετο ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς Ῥοδόπης καὶ προσεκύνουν τῇ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων καλουμένῃ θρακικῇ Ἀρτέμιδι, Βενδῖδι, ἧς ἱερὸν ὑπῆρχεν ἐν Πειραιεῖ ὅπου κατ' ἔτος ἑωρτάζοντο τὰ Βενδίδεια, καὶ πρὸς τὸ οὐχ ἧττον περίφημον ὄνομα τῆς θεᾶς τῶν Ἠδωνῶν Κότυς, περὶ ἧς ὁμιλεῖ ὁ Στράβων, μνείαν δὲ ποιεῖται ὁ Αἰσχύλος, ὡς καὶ περὶ τῶν ἑορτῶν ἃς ἐτέλουν οἱ Ἠδωνοὶ κατὰ τὴν ἑορτὴν αὐτῆς τὰ Κοτύττια. Καὶ ὅμως ἀπαντῶσιν ὀνόματα Θρᾳκῶν, οἷα τὰ [illegible], Γραικοὶ καὶ Μαῖδοι, περὶ ὧν οὐδεμία παρ' οὐδενὶ τῶν συγγραφέων γίνεται μνεία. Τὸ ὄνομα Γραικοὶ εὑρίσκεται εἰς πολλὰς διαφόρων ἐπιγραφῶν καὶ [illegible] ὅτι [illegible] [illegible] [illegible]. Τὸ ὄνομα τοῦτο εἶναι ἐξ ἄπαντος ἀρχαιότατον, διότι οἱ Γραικοὶ κατὰ Ἡσύχιον ἀνήκουσιν εἰς τῶν [illegible] ἐθνῶν, ἅτινα κατῴκουν τὴν χώραν ταύτην, καὶ ἐξ ὧν ἐστρατολογοῦντο οἱ μισθοφόροι τῶν βασιλέων τῆς Ἀσίας καὶ νῦν [illegible]. ~~[illegible] [illegible]~~ [illegible] ὁ Στράβων ἐν [illegible] [illegible] ὅτι [illegible] ἐν Ἰωνίᾳ [illegible] τῶν [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] καθ' [illegible] τοὺς Γραικούς. Ἔκτοτε [illegible] προφανὲς ὅτι τὸ ὄνομα τοῦ ἔθνους τούτου παρήχθη ἐκ τοῦ Γραικός. Ἐν τούτοις [illegible] ἄλλου [illegible] [illegible] ὅτι τὰ ὀνόματα τῶν [illegible] ἀρχαίων εἰσὶν οὐχὶ ἑλληνικά, ~~[illegible]~~ θρα-

[illegible], ὡς Βρουνδίσιος, Σαλούιος, Βρέσος, [illegible], Βουρεῖνος, Ῥούστιος Δόρτος Κρίσπος κ. τ. λ.

Μία καὶ μόνη ἡ ὑπ' ἀρ. 43 ἐπιγραφὴ μνημονεύει τὸν θεὸν Σουρεγέθην, ἀλλὰ διατηρουμένη ἐν καλλίστῃ καταστάσει οὐδὲ τὴν παραμικρὰν ἐπιτρέπει ἀμφιβολίαν περὶ τῆς [illegible] τοῦ κειμένου. Καὶ τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων Ε, C (ἀντὶ Σ) καὶ ω (ἀντὶ Ω) πρόδηλον καθίστανται ὅτι ἀνήκει εἰς τοὺς ῥωμαϊκοὺς χρόνους, ὡς καὶ αἱ [illegible] τῶν [illegible].

Τὸ αὐτὸ λεγόμενον καὶ περὶ τῶν ὑπ' ἀριθ. 9 ἐπιγραφῶν πλὴν ἴσως [illegible] καὶ τοιούτων τῶν ἄλλων μᾶλλον ~~[illegible]~~ ἐνδιαφερουσῶν. Ἀλλὰ ποῖος ἐστιν αὐτὸς ὁ θεὸς Μήτας, πρὸς ὃν οἱ Θρᾷκες ἐπιγραφικῶς ὑπομιμνήσκεται τὰ ὀνόματα ἀφιέρωσαν τὸν βωμὸν καὶ τὸ ἄγαλμα ἐκ τῶν ἰδίων αὐτοὶ ἱδρύσαντες. Τὸ ζήτημα τοῦτο ἔτι μᾶλλον σκοτεινότερον καθίστησιν ἡ ὑπ' ἀριθ. 14 λατινικὴ ἐπιγραφή, ἐν ᾗ τὸ αὐτὸ ἀναφαίνεται ὄνομα ~~ἐπιγραφή~~, Minucius Laetus veteranus [illegible] τῆς ἑβδόμης λεγεῶνος ἀφιεροῖ τῷ θεῷ ΜΗΔV ΖΕΙ [illegible] ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῶν οἰκείων. Η σύμπτωσις αὕτη ἐν τοῖς ὀνόμασιν ἐμποιεῖ αἴσθησιν οὐ τὴν τυχοῦσαν.

Μιλτιάδης, [illegible] καὶ ἄλλα [illegible] παράγωγα μεταχειρίζονται οἱ ~~οι~~ ποιηταί, ὅταν περὶ πρώτης ἑκατονταρχίας τοῦ Πραιτωρίου ἀνεψιαδοῦς ἦν τῷ ἀδελφῷ μου Κλήμη Πραιτωριανῷ τῆς αὐτῆς ἑκατονταρχίας. Ἦσαν ἔτη τριάκοντα.» Ἡ οἰκογένεια τοῦ Μουκιανοῦ ἦν τῶν περιφανεστάτων τῆς Ῥώμης καὶ ἔστι πιθανὸν ὅτι οἱ προειρημένοι δύο ἀδελφοὶ ἦσαν γόνοι τοῦ περιφήμου Λικινίου Μουκιανοῦ ἑνὸς τῶν μάλιστα διακεκριμένων τῆς ἐποχῆς αὐτοῦ ἀνδρῶν. Τρὶς τῷ ὄντι ἐγένετο ὕπατος· τὸ 52, 70 καὶ 75. Κατὰ τὸν θάνατον τοῦ Νέρωνος, συμβάντα τὸ 68 μ.Χ. ὁ Μουκιανὸς ἦτο διοικητὴς τῆς Συρίας καὶ παρέσχε μάλιστα σπουδαιοτάτας ὑπηρεσίας τῷ Οὐεσπασιανῷ ὅτε οὗτος ἔλαβε τὴν ἀπόφασιν ἵνα ἁρπάσῃ τὸν αὐτοκρατορικὸν θρόνον. Ἅμα τῇ ἀναγορεύσει τούτου αὐτοκράτορος, ὁ Μουκιανὸς ἐπὶ κεφαλῆς λεγεώνων, ἃς εἶχεν ἐκ τῆς Ἀνατολῆς ἀνεχώρησε διὰ τῆς Θρᾴκης, ὅπως ἐπιτεθῇ κατὰ τοῦ Οὐιτελλίου ἀλλὰ πρὸ τῆς εἰς Ἰταλίαν ἀφίξεως αὐτοῦ, ἡ μερὶς τοῦ αὐτοκράτορος τούτου εἶχεν ἤδη καταβληθῆ ὑπὸ τοῦ Ἀντωνίου Πρώτου. Ἀλλ' οὐχ ἧττον, ἅμα τῇ ἐν Ῥώμῃ ἀφίξει τοῦ Μουκιανοῦ ὁ Ἀντώνιος ὤφειλεν ἵνα παραδώσῃ τὴν ἐξουσίαν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ. Ὑπερηφανεύετο τοσοῦτον ἐπὶ ταῖς πρὸς τὸν νέον αὐτοκράτορα ἐκδουλεύσεσιν αὐτοῦ, ὥστε ἐσεμνύνετο κατὰ Τακίτον, ἐνώπιον τῆς Γερουσίας in manu sua fuisse imperium, donatumque Vespasiano. Τὰ ῥητορικὰ αὐτοῦ προτερήματα ἐξυμνοῦνται ὑπὸ τοῦ Τακίτου, καὶ ἦτο ὁ συγγραφεὺς ὀγκωδῶν ἱστορικῶν ἔργων μεγάλης ἀξίας.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Διος ομιλῶσιν

ἀλλά δύναταί τις νά ὑποθέσῃ ὅτι τά ἑλληνικά ταῦτα ἐπίθετα ἐσχηματίσθησαν ἐν Θράκῃ;

Ὁ θεός οὗτος ὁ μάλιστα ἦν πάνδημος ἐν Θράκῃ, φαίνεται ὤν ὁ παριστάμενος ὡς ὁ Κύριος Ἥρως ἡ ὑπ. ἀριθ. 33 ἐπιγραφή χορηγεῖ ἡμῖν ἕν τοιοῦτον παράδειγμα.

ΑΓΑΘΗΜΕΡΟϹ ΚΥΡΙΩ ΗΡΩΙ ΕΥΧΗΝ. Ἡ εἰκών τοῦ ἀνωνύμου τούτου θεοῦ φαίνεται ἐπί πλείστων θρακικῶν τάφων πρός ἐπιβεβαίωσιν τῶν τελευτησάντων ἵνα θεοποιήσωσιν αὐτούς. Ὁ κ. Ζαφορέζης παρέθηκε πλεῖστα παραδείγματα, ἐν οἷς ἀξιοσημείωτον τυγχάνει τό ἀνάγλυφον ὅπερ παρίσταται, κατά τό σύνηθες, τόν θεόν τοῦτον ἔφιππον, καταδιώκοντα ὄφιν ἢ ἐπιτιθέμενον ἐπί κάπρου, ὑπό τοῦτο ἰδού τό ἐπιτύμβιον.

ΜΙΚΚΟΣ ΜΥΡΣΙΝΩΝ ΠΑΙΣ
ΜΥΡΣΙΝΟΥ ΑΣΤΑΚΙΔΟΥ ΔΕ
ΧΡΗΣΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ
ΘΡΕΜΜΑ ΠΟΘΕΙΝΟΤΑΤΟΝ.

Ἡ ὑπό τοῦ κ. Ζ. περιγραφή τοῦ μνημείου τούτου τοσοῦτον ἐστί γραφική, ὥστε οὐδεμία εἰς αὐτήν ἐπιτρέπεται προσθήκη. Ἐπιθυμῶ τοσούτῳ μᾶλλον νά βεβαιώσω τήν ἀκρίβειαν αὐτῆς καθ' ὅσον οὐδόλως διαφέρει εἰκόνος ἥτις ἀνάγεται εἰς ἕν ἀνάγλυφον τῶν Διδυμοτειχιτῶν τά ὁποῖα ἐσχάτως ἔλαβον ἀφορμήν νά ἐξετάσω. Ἀλλ' ὅπερ παρίσταται πρός τούτοις δύο γυναῖκας κεκαλυμμένας ἢ διά χιτῶνος μεγαλοπρεποῦς ἐνδεδυμένας, αἵτινες τάς χεῖρας πρός τόν οὐρανόν ὑψωμένας ἔχουσαι προσεύχονται καί σπαρακτικῶς ἱκετεύουσιν· οὗτος δέ ἐπί ὡραίου ἐπιβεβηκώς ἵππου [illegible] [illegible] τό ἐν τῇ χειρί αὐτοῦ κατασειόμενον δόρυ καί ἀγριωπήν ὄψιν ὅστις φαίνεται διευθυνόμενος πρός [illegible] κρησφύγετον αὐτοῦ καί καταφύγιον. Τά πάντα προσάγουσιν ἡμᾶς εἰς τό πιστεῦσαι ὅτι ὁ ἐθνικός οὗτος θεός, οὐχί ἦτον ἄλλος ἤ ὁ Θρᾷξ Ἄρης. Πράγματι, γνωστόν ὑπάρχει ὅτι οἱ Θρᾷκες ἐσέβοντο ἤ πολιοῦχον θεότητα ἥν προσωποποιοῦσαν τό δίκαιον τοῦ ἰσχυροτέρου καί [illegible] τῶν [illegible] τοῦ Ὀλύμπου τήν σφαγήν καί τοῦ πολέμου τάς φιλοπολεμίας. Κατά τήν εἰκόνα ἥν Ἡρόδοτος θαυμασίως καί ζωηρῶς ἐχαρακτήρισεν, οἱ Θρᾷκες περιφρονοῦντες τήν γεωργίαν καί μηδεμίαν ἄλλην ἔντιμον ἐπασχόλησιν ὑπολαμβάνοντες ἤ τό ζῆν διαρπάζοντες τοῦ ἀσθενεστέρου, ἦσαν ἄγριοι καί αἱμοχαρεῖς. Ἔθυον εἰς τήν [illegible] [illegible] καί τόν Διόνυσον ἀλλ' ἡ μέθη παρ' αὐτοῖς ἦν μέν τό προοίμιον [illegible] [illegible].

Μεταξύ τῶν σημαντικωτέρων τούτων μνημείων, ἐν οἷς ἡ ἐθνική [illegible] τήν εἰκονογραφίαν καί τῶν ἐνδυμασιῶν αὐτῶν, ὑπάρχει ὁ ἄριστα [illegible] [illegible]. Ταῦτα ὅμως δέν ἱκανοποιοῦσιν ἡμᾶς κατά πάντα διότι ἡ τήν ποίησιν τῆς ζωγραφικῆς καί τήν τῆς ἀκριβείας τοῦ ζωγράφου. Ἀπαραίτητον καθίσταται ἵνα γνωρίσωμεν τήν εἰκονογραφίαν τῶν ἀναγλύφων καί τό ἰδίωμα τῶν ζωγράφων, πρίν ἤ χαρακτηρίσωμεν τήν μεγάλην σοτῶν. Ἐλπίζομεν λοιπόν ὅτι ὁ κ. Σ. θέλει εὐαρεστηθῆ νά ἀναλάβῃ τήν ἐκπλήρωσιν τῆς πρός τήν Ἀρχαιολογίαν ὑπηρεσίας ταύτης. Ἐπί τῇ παρούσῃ ταύτῃ περιοριζόμεθα εἰς ὀλίγας μόνον λέξεις περί τῶν προσώπων ἅτινα παρίστανται δύο ἐκ τῶν ἀναγλύφων τούτων τά ὑπ' ἀριθ. 24 κ. 23. Τό πρῶτον οὗτινος ὁ ῥυθμός τῆς ἐργασίας εἶναι ἐξαιρετικός παρίστησιν ἡμῖν τόν μικρόν Τελεσφόρον ἱστάμενον ὄρθιον μεταξύ τοῦ Ἀσκληπιοῦ κ. τῆς Ὑγιείας. Διαφέρων τάς ταύτας εἰκόνας ὁ γνώστης συμμορφωθῇ πρός τήν συνήθη· ὁ Τελεσφόρος ἐστί κατά τό σύνηθες ἐνδεδυμένος εἶδός τι μανδύου ἄνευ χειρίδων ἐπικαλύπτοντος ἀδιακόπως τούς βραχίονας αὐτοῦ κ. μέχρι γονάτων καταρχομένου μεθ' οὗ συμπλέκεται εἶδός τι καλύμματος (Bardicuculus.), ὅπερ καλύπτει τήν κεφαλήν. Ἦτο ὁ θεός τῶν εἰς ἀνάρρωσιν εὑρισκομένων κ. κατά τοῦτο ἰδίως συμπαρίστατο τοῦ Ἀσκληπιοῦ κ. τῆς Ὑγιείας ἥν κ. οἱ ἀσθενεῖς κ. τοῖς τρισίν ἐπικαλοῦντο. Ἡ προτομή τῶν δύο τούτων θεῶν ἐλλείπει ὅμως σχεδόν ἀλλ' ἀναγνωρίζεται ὁ Ἀσκληπιός ἀπό τῆς ὑπό ὄφεως περιελισσομένης ῥάβδου αὐτοῦ κ. ἀπό τοῦ συρομένου μανδύου. Τό σχῆμα τῶν γραμμάτων εἰς ἅ κ. τά ὀνόματα Μάξιμος Φροντῖνος Φαβιανός κ. λ. δεικνύουσιν ὅτι τό μνημεῖον τοῦτο, οὗτινος ἡ ἐργασία φαίνεται οὖσα τῶν χρυσοτορευτικῶν, ἀνήκει εἰς τήν Ῥωμαϊκήν ἐποχήν. Τό αὐτό δύναταί τις εἰπεῖν κ. περί τοῦ ὑπ' ἀριθ. 23 ἐπιταφίου μνημείου διακρινομένου μάλιστα διά τήν ἀρχαιότητα αὐτοῦ. Ἑπτά μουσικοί πρός τά κάτω τοῦ ἀστραγάλου καὶ γράμματα κεκαλυμμένοι ἐσχηματίζονται, ἵνα ἐκλέγουσι τοῦ κυρίου ὀργάνου παραμέτρους πρός βόμβυκα, συμφωνίαν, καὶ συνοδεύωσι τὸ ἐγχώριον ᾆσμα τῶν δύο γυναικῶν· αὗται φαίνονται καθήμεναι παρά τῷ φερέτρῳ ἐφ' οὗ κεῖται ἐπιτάφιον πρόσωπόν τι, στέφανον ἐν τῇ χειρί κρατοῦν καὶ παρά τῷ ὁποίῳ ὑπάρχει ἐπί τρίποδος καὶ εἰς τό [illegible] ἐν χρυσοῖς γράμμασιν τῷ κέντρῳ τοῦ τρίποδος ὅπερ ἀποτελεῖ τὸ ἀνώτερον μέρος τῆς μοναδικῆς ταύτης συνθέσεως, παρατηρεῖται πρόσωπον ἐν τῷ ἰδίῳ μανδύᾳ περιτετυλιγμένον καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ μικρός κἀκεῖ, εἰς ὃ προσέρχεται μόνη ἐστίν ὁρατή. Ἐκ τῶν διαφόρων ἐπιτυμβίων ἐπιγραφῶν ἄξιαι τῆς ἰδιαιτέρας προσοχῆς ἐφάνησάν μοι αἱ ἀκόλουθοι τέσσαρες (ἴδε ἀρ. 2. 4. 6 καὶ 36)

Τό ἀπόγραφον τῆς ὑπ' ἀριθ. 36 ἐπιγραφῆς ἀνεκοινώθη τῷ κ. Σκορδέλῃ ὑπό τοῦ κ. A. Dumont. Ἡ ἐπιγραφή αὕτη ἐστί δίγλωσσος καὶ τό μέρος βλαφθέν [illegible] ὑπό τῆς σχισμάδος τοῦ μαρμάρου ἐστίν ἀκριβῶς τὸ λατινικόν, τὸ δ' ἑλληνικόν πολλῷ ὀλιγωτέραν βλάβην ὑπέστη. Τῆς λατινικῆς ἐπιγραφῆς αἱ κάλλιον διακρινόμεναι λέξεις εἰσί· Felicis. S. Aur. Mucianus, δὶς ἐπαναλαμβανομένη καὶ fratri pientissimo. [illegible] τὸ ἑλληνικὸν κείμενον ἔστω· ὁ Αὐρήλιος Μουκιανός Τρικωρισιός τῆς

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ